

BITI MUSLIMAN NA ZAPADU

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike koji čuvaju svoj islam, nebitno gdje živjeli.

Braćo moja u Dini Islamu! Svaki čovjek se trudi da sebi i svojoj porodici obezbijedi najbolje uslove za život i da koliko god je to moguće uživa u blagodatima. Blagodati ne dolaze same od sebe i zato se oko njih čovjek mora dobro potruditi. Također, nijedna blagodat nije trajna i zato čovjek treba da je čuva i da u njoj uživa dok ona traje. Blagodati su, između ostalog, i razlog zašto veliki broj muslimana dolazi na Zapad, gdje pokušava da se na najbolji način adaptira, tj. da pronađe blagodati, uživa u njima i pri tome ostane musliman. To nije uvijek lahko, jer upravo mnoštvo tih blagodati i različitih prilika čovjeka nekada zavaraju i odvedu ga na granicu harama ili ga čak navedu da preko granice prijeđe. Zato se istinski vjernici bore da kroz sticanje znanja o propisima Islama, te postavljanjem pitanja i uzimanjem fetvi ostanu u granicama halala.

Tu nailaze na jedan izazov. Naime, iako Islam traži od čovjeka da se drži svoje zajednice, neki ljudi ipak traže neku drugu zajednicu, pored svoga imama traže nekog drugog imama ili šejha, koji će mu dati odgovore koji njemu najbolje pašu. To nije samo izazov. To je i prijatna jedinstvu zajednice, zbog čega se sve veći broj muslimana sve slabije snalazi u životu na Zapadu, a neki se čak i vraćaju u zemlje svog porijekla u želji da sačuvaju sebe, svoju porodicu i svoj iman.

U tom smislu, čovjeku koji je musliman i vjernik mora biti jasno da Islam nije samo "crno-bijelo", tj. nije (kako ga neki šejhovi predstavljaju) sve isključivo halal ili haram, sunnet ili novotarija. Nauka koja se bavi tumačenjem šerijatskih propisa, koja se naziva fikh i koja je jako živa, nudi jasne smjernice za organizaciju života nebitno na kojem dijelu zemaljske kugle čovjek živio. Ta nauka kaže da postoje i stvari koje nisu obavezne ali za koje slijedi nagrada ako se učine, kao i stvari za koje čovjek nema ni nagradu ni kaznu ako ih učini, zatim stvari koje su ružne i nagingju haramu ali nisu same po sebi haram, potom stvari koje uništavaju učinjena dobra djela, kao što postoje i određene olakšice koje čovjek može da koristi kako bi sebi olakšao život, a u kojima nema grijeha.

S tim u vezi, mora se biti obazriv jer u obilju dostupne literature i internet-stranica, raznih predavača i internet-šejhova čovjek vrlo često dođe u sumnju šta je ispravno a šta nije, s obzirom da nailazi na oprečne odgovore od strane različitih izvora ili predavača. Naravno, u toj situaciji je najbolje da se konsultuje sa svojim imamom, ali, nažalost, to mnogi ne čine. Zadovoljavaju se time da sami izaberu odgovor koji njima najbolje paše, ili da se vežu za jednog predavača bez obzira što se njegovo mišljenje suprotstavlja mišljenju većine uleme, ili pak da postupe po svome mišljenju smatrajući da je njihov razum dovoljno sposoban da sam odredi šta je ispravno a šta nije.

U principu, sve je dobro dok čovjek misli o propisima i traži najbolje rješenje. Naravno da je najbolje da se čovjek drži svoga džemata i svoga imama, a najgore kada se čovjek prepusti stihiji Zapadnog života i u potpunosti se asimilira. Nažalost, asimilacija je sve prisutnija. U obilju blagodati i izazova, kao i zbog sve većeg broja mješovitih brakova, ljudi a posebno mladi sve više se okreću od vjerskog života, tj. svoje vjere, i prihvataju tuđe. Zato je pred nama stalni i ozbiljni zadatak da im i lično a i putem naših džemata, i savjete upućujemo a i nudimo sadržaje, koji će ih očuvati u okvirima vjere Islama, kao i tradicije zemalja iz kojih potiču i oni a i njihovi roditelji. Zaborav je definitivno problem broj jedan. Na drugom mjestu je neznanje, koje dalje vodi u tvrdoglavost, nerazumijevanje i neprihvatanje istine, a što rezultira podjelama, izgubljenošću u ovome svijetu i kolapsom života.

Braćo moja! Islam i zajednica nemaju alternativu. Biti musliman na Zapadu je moguće, ali samo u okvirima Islama i zajednice, koji imaju svoja pravila. Onaj ko ne poštuje pravila, taj čini nered na Zemlji a to je Uzvišeni Allah strogo zabranio. A da bi se pravila poštovala prvo se moraju naučiti. Zato je tu naša Islamska zajednica na čelu sa Reisul-ulemom, koja preko svojih imama i u okvirima svojih džemata ljudima nudi ispravno učenje Islama, a koje je posredstvom fikha prilagođeno Darul-harbu, tj. nemuslimanskim zemljama gdje ne vlada šerijat. Svako organizovanje mimo institucije i traženje suprotnih rješenja vodi ka podjelama, slabljenju zajednice, izolaciji i na kraju zabludi ili asimilaciji. Takav život je lišen istinskog zadovoljstva, a bez istinskog zadovoljstva nema ni istinske sreće. Ni na Dunjaluku ni na Ahiretu.

Zato molim Dragog Allaha da nama i našim porodicama podari znanje, razumijevanje i uputu; da nam oči otvori i vidike proširi pa da shvatimo važnost zajednice i zajedništva kako bismo se za njih borili; da nam dadne snage da se suprostavimo asimilaciji, pogrešnim prioritetima i lažnim užicima; da nam pruži svoju milost i oprost; i da nas uputi na staze koje vode ka Njemu i Njegovom zadovoljstvu. Amin.